

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

EURÓPAI PARLAMENT ÉS TANÁCS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS AJÁNLÁSA

(2006. február 15.)

a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos további európai együttműködésről

(2006/143/EK)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 149. cikke (4) bekezdésére és 150. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Noha a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos európai együttműködésről szóló, 1998. szeptember 24-i 98/561/EK tanácsi ajánlás ⁽³⁾ végrehajtása a 2004. szeptember 30-i bizottsági jelentés szerint határozottan sikeres volt, még mindig szükség van az európai felsőoktatás teljesítményének javítására, különösen a minőség tekintetében, annak érdekében, hogy az az európai polgárok, valamint az egyéb kontinensekről érkező hallgatók és tudósok számára átláthatóbbá és megbízhatóbbá váljon.
- (2) A 98/561/EK ajánlás az átlátható minőségbiztosítási rendszerek támogatására, illetve szükség esetén ezek létrehozására hívott fel. Szinte valamennyi tagállam kialakított egy nemzeti minőségbiztosítási rendszert, és

kezdeményezte vagy lehetővé tette egy vagy több minőségbiztosítási vagy akkreditációs ügynökség megalakulását.

- (3) A 98/561/EK ajánlás olyan minőségbiztosítási rendszerek létrehozását kívánta meg, amelyek egy sor alapvető jellemzőn alapulnak, ideértve programok vagy intézmények belső és külső felülvizsgálat útján történő vizsgálatát, továbbá amelyek magukban foglalják a hallgatói részvételt, az eredmények közzétételét és a nemzetközi részvételt. A minőségbiztosítási értékelések eredményei jelentős szerepet játszanak abban, hogy a felsőoktatási intézmények javítani tudjanak teljesítményükön.
- (4) A (3) preambulumbekkezdésben említett alapvető jellemzőket általában valamennyi minőségbiztosítási rendszer átvette, és e jellemzőket a bolognai folyamattal kapcsolatban megerősítették a 2003 szeptemberében Berlinben ülésező európai oktatási miniszterek az Európai Felsőoktatási Térség elősegítéséeként.
- (5) A Felsőoktatási Minőségbiztosítás Európai Szövetségét (ENQA) 2000-ben hozták létre, és e szövetségnek valamennyi tagállamból egyre több minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökség válik tagjává.

⁽¹⁾ HL C 255., 2005.10.14., 72. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. október 13-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. január 30-i határozata.⁽³⁾ HL L 270., 1998.10.7., 56. o.⁽⁶⁾ A bolognai folyamat keretében 45 ország oktatási minisztere a 2005. május 19-20-i bergeni ülés során (a 2003 szeptemberi berlini ülés folytatásaként) elfogadta az Európai Felsőoktatási Térségre vonatkozó minőségbiztosítási normákat és iránymutatásokat az ENQA

javaslata szerint. Üdvözölték a nemzeti felülvizsgálaton alapuló minőségbiztosítási ügynökségek európai nyilvántartásának elvét is, és felkérték az ENQA-t arra, hogy az Egyetemek Európai Szövetségével (EUA), a Felsőoktatási Intézmények Európai Szövetségével (EURASHE) és az Országos Hallgatói Önkormányzatok Európai Szervezetével (ESIB) együttműködve dolgozza ki a végrehajtás gyakorlati részleteit. Ezenkívül hangsúlyozták a nemzeti szinten elismert ügynökségek közötti együttműködés jelentőségét azzal a céllal, hogy javítsák az akkreditációs és minőségbiztosítási határozatok kölcsönös elismerését.

- (7) A minőségbiztosítás támogatására irányuló európai uniós intézkedéseket a bolognai folyamattal összefüggésben végzett tevékenységgel összhangban kell kialakítani.
- (8) Függetlenül attól, hogy regionálisak vagy országosak, általánosak vagy szakosodottak, köz- vagy magánjellegűek, kívánatos felállítani az Európában működő, független és megbízható minőségbiztosítási ügynökségek nyilvántartását a felsőoktatás átláthatóságának növelése, valamint a külföldön szerzett képesítések és ott eltöltött tanulmányi idők elismerésének elősegítése érdekében.
- (9) A lisszaboni stratégiával összefüggésben a 2002 márciusában Barcelonában ülésező Európai Tanács azt fejezte ki végkövetkeztetésében, hogy az európai oktatási és képzési rendszereknek „világszerte minőségi referenciává” kell válniuk,

AJÁNLJA A TAGÁLLAMOKNAK, HOGY

1. ösztönözzék, hogy a területükön működő valamennyi felsőoktatási intézmény szigorú belső minőségbiztosítási rendszert vezessen be vagy dolgozzon ki, azon minőségbiztosítási normákkal és iránymutatásokkal összhangban, amelyeket az Európai Felsőoktatási Térségre vonatkozóan a bolognai folyamat keretében Bergenben fogadtak el;
2. ösztönözzék, hogy a területükön működő valamennyi minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökség az értékeléseit függetlenül végezze, a 98/561/EK ajánlásban megállapított minőségbiztosítási jellemzőket vegye figyelembe, és értékelési célokra a Bergenben elfogadott közös általános normákat és iránymutatásokat alkalmazza. Ezeket a normákat a felsőoktatási ágazat képviselőivel együttműködve kell kialakítani. A normákat úgy kell alkalmazni, hogy azok óvják és ösztönözzék a sokszínűséget és innovációt;
3. ösztönözzék a nemzeti hatóságok, a felsőoktatási ágazat és a minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek képviselőit, hogy a szociális partnerekkel együttműködve

hozzák létre a nemzeti felülvizsgálaton alapuló „Minőségbiztosítási Ügynökségek Európai Nyilvántartását” (európai nyilvántartás), amely figyelembe veszi a mellékletben foglalt elveket, és határozzák meg a nyilvántartásba vétel feltételeit, valamint a nyilvántartás kezelésére vonatkozó szabályokat;

4. tegyék lehetővé, hogy a területükön működő felsőoktatási intézmények azt a minőségbiztosítási vagy akkreditációs ügynökséget választhassák ki az európai nyilvántartásból, amely igényeiknek és profiljuknak megfelel, feltéve, hogy ez összeegyeztethető nemzeti jogszabályaikkal, vagy ezt nemzeti hatóságaiik engedélyezik;
5. tegyék lehetővé a felsőoktatási intézmények számára, hogy többek között saját nemzetközi hírnevük erősítése érdekében törekedjenek egy másik, az európai nyilvántartásban szereplő ügynökség által készített kiegészítő értékelés megszerzésére;
6. ösztönözzék az ügynökségek közötti együttműködést az egymás közötti kölcsönös bizalom, valamint a minőségbiztosítás és akkreditációs értékelések elismerésének kiépítése érdekében, így hozzájárulva a képesítések elismeréséhez a másik országban folytatandó tanulmányok vagy munkavállalás céljából;
7. biztosítsanak nyilvános hozzáférést az európai nyilvántartásban szereplő minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek értékeléseihöz;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. a tagállamokkal szorosan együttműködve továbbra is támogassa a felsőoktatási intézmények, a minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek, az illetékes hatóságok és e területen működő más szervezetek közötti együttműködést;
2. háromévente készítsen jelentést az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára az egyes tagállamokban működő minőségbiztosítási rendszerek fejlődéséről és az európai szinten megvalósuló együttműködésről, ideértve a fent említett célok tekintetében elért eredményeket is.

Kelt Strasbourgban, 2006. március 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER

MELLÉKLET

„Minőségbiztosítási Ügynökségek Európai Nyilvántartása”

A nyilvántartásnak azon megbízható ügynökségek listáját kell tartalmaznia, amelyek értékeléseiben a tagállamok (és a tagállamok hatóságai) megbízhatnak. A nyilvántartásnak a következő elveken kell alapulnia:

1. Az ügynökségek listáját a nemzeti hatóságok és felsőoktatási ágazat (felsőoktatási intézmények, hallgatók, tanárok és kutatók), valamint a tagállamokban működő minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek képviselőinek a szociális partnerekkel együttműködve kell elkészíteniük.
 2. Az ügynökségek nyilvántartásba vételének feltételei többek között a következőket foglalhatják magukban:
 - i. arra vonatkozó kötelezettségvállalás, hogy álláspontjuk kialakításakor teljes mértékben függetlenek maradnak;
 - ii. legalább a működésük helye szerinti tagállam (vagy e tagállam hatóságai) általi elismerés;
 - iii. a tagállamokhoz címzett 1. és 2. ajánlásban említett közös normák és iránymutatások alapján való működés;
 - iv. független és egyéb szakértők általi rendszeres külső vizsgálat, ideértve az ilyen ellenőrzések kritériumainak, módszereinek és eredményeinek közzétételét.
 3. Amennyiben első alkalommal a nyilvántartásba vételt elutasítják, a bekövetkezett javulás alapján újabb vizsgálatra van lehetőség.
-